

Sygn. akt *IX C 565/14*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2016r.

Sąd Rejonowy w Słupsku IX Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Elżbieta Sawko

Protokolant: Tomasz Bajek

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2016 roku

na rozprawie

sprawy z powództwa **Z. M.**

przeciwko **(...) S.A. w W.**

o zapłatę

Zasądza od pozwanego **(...) S.A. w W.** na rzecz powoda **Z. M.** kwotę 9.964,65 (dziewięć tysięcy dziewięćset sześćdziesiąt cztery) złote z ustawowymi odsetkami od dnia 19 sierpnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i z odsetkami za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 2.481,17 (dwa tysiące czterysta osiemdziesiąt jeden 17/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IX C 565/14

UZASADNIENIE

Powód **Z. M.** wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego **(...) S.A. w W.** kwoty 8.482,58 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 19 sierpnia 2014 roku wraz z kosztami procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie powód wywodził, że w dniu 17 lipca 2014 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został jego pojazd marki B. nr rej. (...). Sprawca kolizji ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Pozwany rozliczył szkodę zdaniem powoda w sposób nieprawidłowy, wypłacając po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego kwotę 6.921,15 złotych, która została zaniżona. Dochodzona pozwem kwota stanowi różnicę pomiędzy kwotą należnego w ocenie powoda odszkodowania a kwotą powodowi wypłaconą.

Pozwany (...) S.A. w W. domagał się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany wskazał, że w toku postępowania likwidacyjnego co do szkody w pojeździe powoda, uznał swoją odpowiedzialność co do zasady, jednakże kwestionował zasadność żądania powoda co do wysokości zarzucając, że przyznane powodowi odszkodowanie w toku postępowania likwidacyjnego odpowiada rzeczywistym kosztom naprawy pojazdu i zezwała na doprowadzenie samochodu do stanu technicznego sprzed kolizji bez uszczerbku dla powoda. W zakresie rozliczenia kosztów części niezbędnych do naprawy podnosił, że powód bezzasadnie domaga się odszkodowania z uwzględnieniem cen części oryginalnych, podczas gdy pozwany jest zobowiązany do zwrotu kosztów części zamiennych alternatywnych, albowiem w pełni przywrócić one stan poprzedni pojazdu.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 17.07.2014 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd powoda Z. M. marki B. o numerze rejestracyjnym (...). Sprawca kolizji kierujący pojazdem marki F. u numerze rejestracyjnym (...) ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego (...) S.A. w W..

(bezsporne)

Powód zgłosił przedmiotową szkodę ubezpieczycielowi w tej samej dacie.

(bezsporne)

Z kopii dowodu rejestracyjnego samochodu powoda wynika, że przedmiotowy pojazd to samochód osobowy B. (...), nr rej. (...), z silnikiem o pojemności 2497 cm³ i mocy 130 kW, rok produkcji 2006, data pierwszej rejestracji 3 maja 2006 r., pierwsza rejestracja w kraju 15 listopada 2011 r., przystosowany do zasilania gazem (...) od 15 maja 2006 r.

(bezsporne)

Z wykonanego przez pozwanego kosztorysu nr (...) z dnia 31 lipca 2014 r. wynika, że przy stawkach 55/55 zł i cenach części z lipca 2014 r., przy czym zastosowano zamienniki części: reflektora z kierunkowskazem, kierunkowskaz boczny oraz błotnik przedni, a na ceny części oryginalnych zastosowano urealnienie w wysokości 60 %, bez normaliów, stosując współczynnik odchylenia na materiały lakiernicze w wysokości 67 %, koszt naprawy wyliczono na kwotę 6.921,15 zł brutto.

(bezsporne)

Stawki stosowane w dacie szkody przez zrzeszone warsztaty naprawcze z terenu S. i okolic mieściły się w przedziale 70÷140/70÷140 zł/rbh. Wynika z tego, że zastosowane w kosztorysie pozwanego stawki 55/55 zł/rbh nie mieściły się w przedziale stosowanych stawek i nie spełniały kryterium stawek rynkowych średnich.

Przy przyjęciu za podstawę wyliczenia odszkodowania zakres uszkodzeń i sposób naprawy wynikający z kalkulacji pozwanego dokonanej w toku postępowania likwidacyjnego oraz przy przyjęciu stawek w wysokości 90 złotych/h za prace mechaniczno-blaharskie i pomocnicze i 100 złotych/h za prace lakiernicze, jak również przy przyjęciu cen części nowych i oryginalnych oznaczonych jakością O w cenach obowiązujących w oficjalnej sieci dystrybucyjnej producenta w okresie powstania szkody przy zastosowaniu kalkulacji w systemie A. w oparciu o czasy i zalecenia technologiczne producenta auta, koszty przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed kolizji wyniosły 16.885,80 złotych brutto.

Wartość pojazdu może po naprawie ulec zwiększeniu w przypadkach, gdy naprawa nadwozia lub innych zespołów pojazdu jest połączona z wymianą lub naprawą części znacznie skorodowanych lub zużytych. W badanym przypadku, nie stwierdzono, aby wymiany lub naprawy wymagały części znacznie skorodowane lub zużyte, albo wcześniej uszkodzone i naprawiane, albo inne niż oryginalne. Oznacza to, że w badanym przypadku, zamontowanie nowych części w miejsce zniszczonych w wyniku kolizji, nie spowodowałoby wzrostu wartości pojazdu. Z tego powodu w kalkulacji należało uwzględnić ceny części nowych i oryginalnych.

(dowód: pisemna opinia biegłego sądowego rzeczoznawcy samochodowego J. Z. - k. 58-72 akt sprawy)

Sąd zważył:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Stwierdzić należy, iż pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności co do zasady, za skutki kolizji drogowej z dnia 17 lipca 2014 roku, ani jej podstaw, co znajduje odzwierciedlenie w przyznanej powodowi kwocie tytułem

odszkodowania. Pozwany nie kwestionował także zakresu uszkodzeń, jakie nastąpiły wskutek przedmiotowego zdarzenia.

W niniejszej sprawie spór między stronami sprowadzał się w istocie do ustalenia uzasadnionych ekonomicznie kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu powoda, a także zasadności potrącenia przez pozwanego kosztów części i materiałów stosunku do kosztów rzeczywistych oraz określenia stawki roboczogodziny za prace w zakładach naprawczych w wysokości 55 złotych netto dla wszystkich rodzajów prac naprawczych.

Podstawę prawną dochodzonego przez powoda roszczenia stanowią przepisy ustawy z dnia 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152 z późn. zm.) stanowiące *lex specialis* względem art. 822 kc. Stosownie zaś do treści art. 35 ust. 1 powołanej ustawy z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest m. innymi utrata, zniszczenie bądź uszkodzenie mienia. Zgodnie z art. 9 ust. 1 i 2 tejże ustawy umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikię z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania (...).

Na mocy art. 13 ust. 1 przywołanej ustawy zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie lub świadczenie z tytułu ubezpieczenia obowiązkowego na podstawie uznania roszczenia uprawnionego z umowy ubezpieczenia w wyniku ustaleń, zawartej z nim ugody lub prawomocnego orzeczenia sądu. Odpowiedzialność ta ma swoje źródło w treści art. 415 kc w zw. z art. 436 kc i art. 822 kc.

Stosownie zaś do treści art. 361 § 1 kc zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Zasadna zatem jest konstatacja, że szkoda powstaje w chwili wypadku (kolizji) i podlega naprawieniu na podstawie art. 436 kc, a także według przesłanek określonych w trybie art. 363 § 2 kc.

W myśl art. 822 § 1 kc, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Podkreślenia wymaga, iż celem ochrony ubezpieczeniowej jest zapewnienie uprawnionemu pełnej kompensaty szkody ze strony ubezpieczyciela.

Kompensacyjna funkcja odpowiedzialności odszkodowawczej wymaga ustalenia odszkodowania w takiej wysokości, aby po pierwsze, cały uszczerbek został wyrównany, a po drugie, aby poszkodowany nie został wzbogacony.

W ocenie powoda wypłacona tytułem odszkodowania kwota nie pokrywa szkody w całości, albowiem nie odpowiada co do wysokości kalkulacyjnym kosztom naprawy wyliczonym na zlecenie powoda.

Pozwany argumentował zaś, że w prawidłowy sposób wyliczył szkodę w pojeździe powoda, wskazując, że dokonana naprawa nie musi dotyczyć części nowych bądź oryginalnych części zamiennych. Z uwagi na powyższe pozwany dokonał pomniejszenia wartości używanych części pojazdu tytułem wyeksploatowania tychże części.

Sporna między stronami okoliczność dotycząca wysokości poniesionej przez powoda szkody uzasadniała przeprowadzenie w niniejszej sprawie dowodu z opinii biegłego sądowego rzeczoznawcy samochodowego.

W ocenie Sądu, sporządzona na potrzeby niniejszego procesu opinia biegłego sądowego J. Z. jest zupełna, wyczerpująca i prawidłowa z punktu widzenia wymagań logiki i zasad doświadczenia życiowego. Sąd nie dopatrył się w niej żadnych nieścisłości lub sprzeczności. Opinia ta nie była zresztą kwestionowana przez strony.

Przy określeniu kosztów naprawy przyjęte zostały przez biegłego średnie stawki robocizny dla warsztatów naprawczych występujące na rynku lokalnym w dacie szkody, które biegły określił na 90 i 100 zł /rbg.

Sąd dzieląc w pełni opinię biegłego sadowego przyjął za nieuzasadnione obniżenie przez pozwanego wartości części używanych, gdyż sama wartość pojazdu po naprawie ulega obniżeniu, natomiast zastosowanie do naprawy obniżonej wartości części używanych rażąco zaniżyłoby wartość pojazdu naprawionego.

Stąd też przyjąć należy, że naprawa pojazdu powoda przy użyciu części oryginalnych nie spowodowała wzrostu wartości samochodu powoda. Biegły wskazał, że tylko części oryginalne zapewnią wymagane przez producenta pojazdu parametry i wpłyną pozytywnie na bezpieczeństwo jazdy.

Zaznaczyć należy, że wysokość odszkodowania winna rekompensować cały uszczerbek w majątku poszkodowanego, który uległ uszczupleniu wyrażający się w zniszczeniu oryginalnych części.

W tym stanie rzeczy konieczne jest podkreślenie, że wysokość odszkodowania ustalonego w oparciu o treść art. 363 § 2 kc w zw. z art. 361 § 2 kc powinna odpowiadać kosztom przywrócenia wartości samochodu do stanu sprzed kolizji. Zatem: wysokość określonego odszkodowania powinna być ustalona według cen części zamiennych i usług koniecznych do wykonania naprawy, obejmując przy tym koszty niezbędne i ekonomicznie uzasadnione naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na rynku lokalnym.

(por. uchwała Sądu Najwyższego z dn. 15.11.2001r., sygn.. III CZP 68/2001, OSNC 2002, Nr 6, poz. 74)

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie stanowiskiem Sądu Najwyższego, ubezpieczyciel zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi.

(vide: uchwała Sądu Najwyższego 7 sędziów z dnia 12 kwietnia 2012 r., III CZP 80/11 – za pośrednictwem Systemu (...) Prawnej Lex)

Z uwagi na powyższe Sąd oparł na opinii biegłego ustalenia faktyczne w zakresie wysokości poniesionej przez powoda szkody, przyjmując jednocześnie za biegłym, iż koszt naprawy uszkodzonego pojazdu wynosi kwotę 16.885,80 zł brutto.

W szczególności bowiem z dokumentacji zgromadzonej w toku postępowania likwidacyjnego nie wynika, aby w pojeździe znajdowały się części inne niż oryginalne z logo producenta, a tym samym zastosowania cen części zamiennych z takim logo dla potrzeby wyliczenia należnego odszkodowania powód może się domagać.

Jednocześnie zaznaczyć należy, że pozwany jako ubezpieczyciel nie wykazał dowodowo zgodnie z ogólną regułą wynikającą z treści art. 6 kc, że prowadziłyby to do wzrostu wartości pojazdu, co mogłoby skutkować obniżeniem odszkodowania o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi.

Konstatacja w tym zakresie pozwala na przyjęcie, iż jedynie oszacowany przez biegłego koszt naprawy pojazdu w kwocie 16.885,80 złotych odpowiada wysokości poniesionej przez powoda szkody rozumianej jako różnica pomiędzy obecnym stanem majątkowym powoda a stanem, który by istniał, gdyby nie doszło do przedmiotowego zdarzenia.

(vide: Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 13 października 2005r. I CK 185/2005)

Uwzględniając wysokość dotychczas wypłaconego odszkodowania, Sąd wyliczył, że dochodzona pozwem kwota - po rozszerzeniu żądania pismem procesowym z dnia 17 grudnia 2015 roku o kwotę 1.482,07 złotych - mieści się w granicach poniesionej przez powoda szkody.

W związku z tym zaistniały podstawy do uwzględnienia powództwa w całości.

W zakresie roszczenia odsetkowego zważyć należy, iż w świetle art. 14 ust. 1 powołanej ustawy, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Biorąc pod uwagę, że przedmiotowa szkoda została bezspornie zgłoszona w dniu 17 lipca 2014 roku, uznać należy, iż pozwany od dnia 19 sierpnia 2014r. opóźnia się ze spełnieniem świadczenia, stąd żądanie zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od tej daty zasługuje na uwzględnienie (art. 481 § 1 i 2 kc).

O kosztach procesu w punkcie 2 wyroku orzeczono na podstawie art. 108 § 1 kpc i art. 99, 98 § 1 kpc, wyrażających zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania.

Mając na względzie powyżej wskazany stan faktyczny i przepisy prawa, orzeczono jak w sentencji.